

[Hanne Andersen]

I øvrigt er hovedopgaverne for menighedsrådene ikke nævnt i dette forslag – paragraffen udgår. Vi mener helt bestemt, at hovedopgaverne skal med i lovteksten både af principielle grunde, og fordi der står, at et medlem af menighedsrådet kan udelukkes fra rådet, hvis det undlader at opfylde sine pligter. Hovedopgaverne skal naturligvis justeres, så valg til Det Mellemkirkelige Råd og stiftet kommer med.

Vi har det med dette forslag som med de andre, at vi meget gerne hører, hvad alle de tilknyttede til menighedsråd og folkekirke har ment om dette forslag. Det vil vi gerne vide noget om, om ikke her så i udvalget.

Endelig skal jeg blot sige, at vi naturligvis deltager positivt i udvalgsarbejdet og i det hele taget er positive over for forslaget.

Jens Jørgensen (KF):

Der er en slags overskrift i den lovgivning, som kirkeministeren lægger op til. Overskriften finder man formuleret i bemærkningerne til forslaget. Kirkeministeren peger på, at det vil være ønskeligt, hvis man moderniserer lovgivningen på en sådan måde, at menighedsrådene kan få større indflydelse og en større selvbestemmelsesret. Det eksemplificeres eller udformes konkret i 3 hovedpunkter.

Det ene er spørgsmålet om fælles menighedsråd i flersognspastorater og i sogne med flere kirkedistrikter. Altså at man fremover ikke nødvendigvis skal holde et menighedsråd for at nå frem til et menighedsrådsarbejde, som man i fællesskab kan beslutte, og som man mener er et stærkere udtryk for det brede kirkelige arbejde, der skal udføres.

Endvidere indeholder lovforslaget et regelsæt, der skal gælde, hvis man ønsker at udtræde af menighedsrådet. Det Konservative Folkeparti synes, at det er et godt og rimeligt forslag, kirkeministeren har udarbejdet. Jeg synes også, det er fornuftigt, at man placerer biskoppen som ankeinstans, hvis jeg kan bruge det udtryk, i det nye lovforslag.

Det tredje og sidste element i lovforslaget er spørgsmålet om rådighedsbeløb. I stedet for, at man tidligere havde et maksimum og yderligere et maksimum, virker det langt mere rimeligt, at man nu får et fast rådighedsbeløb for menighedsrådsarbejdet, så man kan se, hvad man har at holde sig til.

Alt i alt oplever vi ikke det foreliggende lovforslag som noget revolutionerende, men der er elementer i det, vi synes er fornuftige og rigtige, og det virker, som om det på en god måde er tilpasset udviklingen på det kirkelige område. Derfor skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne tilsige vores støtte til kirkeministerens lovforslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vel ikke overraskende kan Venstre tilslutte sig også dette forslag. Det behøver ikke at være nogen hemmelighed, at det naturligvis er fremsat med regeringspartierne tilslutning og vi har haft lejlighed til at diskutere det.

Jeg skal ikke gentage de enkelte bestemmelser, men jeg vil gerne sige, at jeg lyttede med stor interesse til fru Hanne Andersens indvendinger imod nogle af bestemmelserne, som jeg mener vi skal dyrke nærmere i Kirkeudvalget, hvor jeg vil lytte meget til fru Hanne Andersens argumenter. Jeg vil ikke begynde at afvise det, der er sagt, nu. Jeg synes, vi skal drøfte det nærmere og se, hvad vi så, som kirkeministeren tidligere har været inde på, i fællesskab kan nå frem til.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Idet jeg håber, at jeg ikke genopliver en animeret diskussion om, hvad der er decentralisering, vil jeg vove at sige, at jeg generelt synes, det er fint at styrke menighedsrådene, men at jeg også har mine tvivl om, hvorvidt en styrkelse af menighedsrådene ikke bliver på bekostning af menigheden, som fru Hanne Andersen talte om. Derfor finder jeg måske også, at den nuværende lovs bestemmelser om, at det er på baggrund af et menighedsråd, man træffer beslutning om sammenlægning, måske nok er bedre. Men jeg vil være åben over for den videre diskussion om det punkt i udvalget.

Jeg synes, det er fint at overlade afgørelsen om oprettelse af et nyt menighedsråd før sogneoprettelse til biskoppen i stedet for til ministeren. Det er jo da i hvert fald en form for neddelegering, hvis det ord findes.

Jeg synes, den praktiske hverdag, som jeg kender den fra folkekirken, tilsiger, at den bundne licitation kan være en god ting.

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt det er i orden ikke at indkalde stedfortræderen, lige præcis når en præsteansættelse skal finde sted – det er